

RV. Prāt. 14, 24. Suçr. 1, 4, 1. 31, 12. पर्युषिताकावेदकपिष्ठ० ein Teig aus Hefe, Wasser und Mehl MBh. 6, 347, 11. दोषापाम् 2, 442, 17. SARVADARÇANAS. 21, 2. 4. मिथ्यः Verz. d. Oxf. H. 104, b, 11. समवायं करुं sich zusammenhun PĀNĀT. ed. Bomb. I, 88, 1. समवायांशु कुर्वते schaaren sich zusammen MBh. 6, 51. R. 6, 11, 37. समवायन in Gemeinschaft JĀĒN. 2, 259. R. GOR. 2, 90, 11. MĀRK. P. 39, 33. समवायात् dass. PĀNĀT. 81, 24. समवाय॑ als Bed. von सप् द्वातुप. 11, 6. — 2) eine Conjunction des Mondes mit der Sonne, mit Planeten und Sternen: शशिनो भास्करस्य च MBh. 3, 14272. शशि० VARĀH. Brh. S. 18, 8 (pl.). — 3) Zusammenstoss, Collision: समवाये भूयसो कल्पः LĀT. 6, 4, 15. ANUPADAS. 4, 6 in Ind. St. 10, 94. तुल्य० KĀT. Çā. 1, 5, 10. 7, 2. 4, 3, 9. Verz. d. Oxf. H. 216, a, 32. KULL. zu M. 2, 117. SARVADARÇANAS. 189, 15. — 4) inniger Zusammenhang, das Ineinandersein, Inhärenz (eine der sechs, resp. sieben logischen Kategorien) KĀN. 1, 1, 4. 26. 2, 1, 26. 4, 1, 8. 11. 7, 2, 26. Verz. d. Oxf. H. 240, a, 1 v. u. 259, a, N. 4. Ind. St. 1, 18, 1 v. u. TARKAS. 1. 11. 57. NILAK. 93. BHĀSHĀP. 1. SARVADARÇANAS. 12, 21. 31, 8. fgg. 104, 19. 105, 3. fgg. MBh. 1, 2886. 2, 137. 13, 42. तेन स्तूपसमवायचिङ्गं प्रतिपथ्यात् लता कुसुमम् Çā. 108, 10. — 5) Verlauf, Dauer: समवाये च पुद्धस्य रामसायगमनम् so v. a. während des Kampfes MBh. 1, 556. — Vgl. संयुक्त० (auch BHĀSHĀP. 58), संयुक्तसमवेत्, समवाय und सामवायिक.

समवायत् n. nom. abstr. zu समवाय 4) KUSUM. 30, 11.

समवायन n. nom. act. von 3. इ mit समव H. 243, Schol.

समवायप्रमाणवादार्थ m. Titel einer Schrift HALL 43.

समवायाङ् n. Titel eines der 12 heiligen Bücher der Gāina H. 243. WILSON, Sel. Works 1, 284.

समवायिन् (von समवाय) adj. 1) aus einer Verbindung (der humores) bestehend: व्यरुं Suçr. 2, 424, 21. — पुरुष JĀĒN. 3, 125 nach STENZLER der individuelle Mann. — 2) in innigstem Zusammenhange stehend, inhärent KĀN. 1, 1, 15. 3, 1, 9. 7, 2, 19. 9, 2, 1. 10, 1, 6. TARKAS. 22. NILAK. 37. 94. Suçr. 1, 147, 17. ÇĀM. zu Brh. ĀR. UP. S. 171. 280. KUSUM. 18, 18. 19, 9. 10. KAIJ. zu PAT. bei GOLD. MĀN. 48. SARVADARÇANAS. 105, 19. समवायिकारणाता 132, 8. °कारणात 106, 15. BHĀSHĀP. 16. श्र० KĀN. 5, 2, 24. TARKAS. 16. fg. NILAK. 94. BHĀSHĀP. 122. श्रसमवायिकलतुत्व 16. श्रवयवसमवायित् SARVADARÇANAS. 30, 4. श्रसमवायित् BHĀSHĀP. 96.

समवायीकृत् (समवाय + 1. कृत्) versammeln, vereinigen: °कृताः HAr. 5002. VP. bei Muir, ST. 4, 104.

समवृत्त 1) adj. gleichmäßig rund oder gleich und rund (Comm.): स्तनी Brh. P. 4, 25, 24. — 2) n. a) der erste Verticalkreis (vgl. सममण्डल) Gol. GRĀHĀNĀV. 44, 49. °कृणी die Hypotenuse des Schattens zur Zeit, wenn die Sonne den ersten Verticalkreis erreicht, GANIT. TRIP. 42. शशि० = समशि० 15, 17. — b) ein gleichmäßiges Metrum, ein Metrum mit vier gleichen Pāda Ind. St. 8, 363. fgg. Verz. d. B. H. No. 810. 814.

समवेत्तणा (von इत् mit समव) n. das Besichtigen: गवाम् MBh. 3, 14825.

समवेगवश m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 369 (VP. 193; vgl. 2te Aufl. 2, 179).

समवेत् adj. inhärent (s. u. 3. इ mit समव in den Nachträgen); dannom. abstr. °ल् n. TARKAS. 22. KUSUM. 30, 11.

समवेद्य m. the mean or equated depth COLEBR. Alg. 312.

समवेष m. eine gleiche Tracht, ein gleicher Anzug: °वेषं (°वेशं ed. Calc.) न कुविति er kleide sich nicht wie (der Fürst) MBh. 4, 130.

समशि० m. die Sonnenhöhe (eig. Gnomon) zur Zeit, wenn die Sonne den ersten Verticalkreis erreicht, GANIT. TRIP. 20. 22. GOL. TRIP. 37.

समशन (von 2. श्र० mit सम्) n. 1) das Zusammenessen KAUÇ. 78. das (undiätetische) Durcheinanderessen Suçr. 1, 246, 2. 263, 2. VĀGBH. 1, 8, 33. — 2) das Essen, Geniessen P. 6, 2, 71, Schol.

समशनीय (wie eben) adj. zusammen zu essen GOBH. 2, 3, 17.

समशशिन् m. ein gleichhörniger so v. a. mit gleichen Hörnern versehener Mond VARĀH. Brh. S. 4, 11.

समशीर्षिका f. Gleichstellung: कल्पद्रुमाश सत्य नार्कति °शीर्षिकाम RĀEA-TAR. 3, 135.

समशोधन n. equal subtraction; or transposition, with other preparations of the equation COLEBR. Alg. 245. Misc. Ess. 2, 435.

समशुच (von 1. श्र० mit सम्) adj. (f. ई) erreichend, packend ĀÇV. GRH. 4, 8, 27. fg.

समशेषि f. eine gleichmäßige —, in gerader Linie fortlaufende Reihe: °गतान्तरान् Spr. (II) 6473.

समष्टि (von 1. श्र० mit सम्) f. 1) das Erreichen, Anlangen am Ziel: सुवर्गस्य लोकस्य TBr. 1, 3, 7, 3. AIT. Br. 2, 17 u. s. w. श्रद्धान् सन्तो समष्टौ TS. 5, 1, 2, 4. ÇAT. Br. 14, 6, 2, 2. — 2) Empfang TS. Comm. 2, 379, 10. — 3) Schluss TBr. Comm. 3, 593, 18. 20. — 4) Aggregat (Gegens. व्यष्टि Einzelding) ÇĀM. zu Brh. ĀR. UP. S. 14. 312. WEBER, RĀMAT. UP. 348. 350. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 23. 25. 27. 30. WILSON, SĀMKHAJAK. S. 129. muss der Bed. nach wie व्यष्टि 1) b) auch 2. श्र० zurückgeführt werden; vgl. VEDĀNTAS. No. 30.

समष्टिल 1) m. ein best. Strauch, = भएडीर RĀEA. im ÇKD. — 2) श्रा eine best. Gemüsepflanze, = गएडीर AK. 2, 4, 5, 22; vgl. समष्टिला.

समष्टिला f. = समष्टिला ÇABDAR. im ÇKD. — Vgl. श्रष्टिला.

समस् s. ऐ०

समस्त्यान n. Bez. einer der 10 Weisen des Sitzens bei den Jogi SAVADARÇANAS. 174, 6.

समस्तिथित adj. in guten Verhältnissen sich befindend MĀKĀH. 159, 20. — Vgl. समस्य.

समसंज्ञात adj. pl. in gleicher Anzahl vorhanden, mit instr.: र्होभिः °संख्यातः पार्थिवैकृत ज्ञातः; BHĀG. P. 6, 14, 3.

समसन (von 2. श्र० mit सम्) n. das Zusammendrägen, Darlegen in kurzen Worten AK. 3, 3, 21. — Vgl. समास.

समसमयवर्तिन् adj. zu gleicher Zeit stattfindend; davon °वर्तिता f. Gleichzeitigkeit SARVADARÇANAS. 26, 17.

समसुप्ति f. allgemeiner Schlaf so v. a. Weltende H. 161. HALĀJ. 1, 117.

समस्त्रंग adj. an demselben Durchmesser befindlich so v. a. an zwei einander gerade entgegengesetzten Punkten der Erde befindlich, Gegenfüssler SŪRSAS. 14, 7. °सूत्रस्थ दass. 12, 52.

समसौरम m. N. pr. eines Mannes MBh. 1, 2049.

समस्त adj. s. u. 2. श्र० mit सम्; in der Bed. verbunden, vereinigt auch RV. Prāt. 18, 22. ganz 24. R. 4, 56, 16. — Vgl. सामस्त्य.

समस्तवस्तुविषय adj. auf den ganzen Gegenstand (d. i. auf ihn selbst